

gium ad fretum Siculum à Græco r̄īvū, id est, rumpo, nomen habet, quod eo loci undarum impetu Sicilia ab Italia fuerit dirupta. Nullus autem mihi cogitanti occurrit, nisi Vitsan in littore Gallico nomen habere quis autumet à Gwith, quod divortium lingua Britannica significat.

Qui Britanniam Galliæ fuisse continentem post diluvium illud universale volunt, ex lupis qui apud nos olim, ut hodie in Scotia, & Hibernia frequentes, argumentantur.

Qui, inquiunt, in insulis esse poterant, cum cuncta quæ non erant in arca deleta fuerunt animalia, nisi longo post tempore terra fuisse pervia, & insulæ nullæ. Beatum Augustinum exercuit hæc quæstio, ad quam ille, *Lupi & cetera animalia possunt credi ad insulas natando transisse, sed proximas* (ut cervi quotannis ex Italia in Siciliam pabuli gratia) *Sunt autem quedam tam longe posita à continentibus terris, ut ad eas nulla videatur natare potuisse bestiarum. Quod si homines eas captas secum adduxerunt, à venandi studio fieri potuisse incredibile non est: quamvis jussu Dei, sive permisso etiam opere angelorum negandum non sit potuisse transferri. Si vero è terra exorta sunt secundum originem primam, quando dixit Deus: Producat terra animam vivam: multo clarius appetat, non tam reparandorum animalium causa quam figurandarum variarum gentium propter ecclesiæ sacramentum in arca fuisse omnia genera, si in insulis quo transire non possunt, multa animalia terra produxit. Hæc ille, nec aliquid perfectius politiusque hac in re quis proferre possit. Mihi proposuisse sufficiat, lector perpendat. Qui maxime perspiciat in hac re quid verissimum, mihi sane & sagax & perspicax habebitur.*

Ex adverso in continente confederunt MORINI, sic antiqua Celtarum lingua dicti quasi maritimi, sive maris accolæ. Eorum regio nunc Conté de Guines & Conté de Bolonois dicitur, duosque olim nominatissimos habuit locos, GESSORIACVM, & ITIVM, unde Cæsar commodissimum è Gallia in Britanniam esse trajectum prodidit, plurimique fuisse credunt, quod nunc Callais vocant, sed magnus ille & eruditus Hospitalius Galliæ Cancellarius, rei antiquariæ peritissimus asserit Caletum minime vetustum esse, tantumque viculum fuisse, cuiusmodi Galli Burgados vocant, priusquam Philippus Comes Bononiensis mœnibus incinxerit, non multis ante annis, quam Angli expugnaverint. Nec uspiam legas aliquos inde Britanniam soluisse ante illa tempora: Itium igitur alibi quærendum existimo, ad Vitsan, scil. inferius prope Blacneß, quod nos Withsan vocamus, verbo ab Ito non abludente. Huc enim omnes ex hac insula transmisso, & inde in eadem solvisse, ex historiis nostris observamus, usque adeo ut Ludovicus Iunior Rex Franciæ, cum Thomam Cantuariensem religiosâ peregrinatione inviseret, apud Sanctum illum demississime supplex intercessit, ut inter Vitsan, & Dover nemo naufragio periret: quasi hinc inde eo tempore commodissimus fuerait trajectus, nec alibi sane hoc fretum magis coartatur. Quamvis existimandum sit, navaentes in transmittendo non navigationis compendium, sed portuum opportunitatem utroque in littore spectasse. Sic quamvis fretum angustissimum sit, inter Blacneß Galliæ, & The Nesse Britannia.

De Civit.
Dei. l. 16.
c. 7.

Morini.

Itius Por-
tus.

Brevissi-
mus inter
Galliam
& Britan-
niam tra-
jectus.

gliæ: nunc tamen trajiciunt inter Dubrin, & Caletum, superioribus seculis priusquam obstrueretur Portus Vitsan, inter illum, & Dubrin, antea vero inter Rhutupias, & Gessoriacum, unde Claudius Imperator, & alii quos dixi duces in Britanniam transmiserunt. GESSORIACVM hoc

Gessoriacum.

Plinius Portum Morinorum Britannicum vocare videtur, fortasse ob traejectum inde in Britanniam, Ptolemæus, apud quem in locum Itii prorepit, Gessoriacum navale, qua etiam significatione, Binnanni Bowling Long vocant. Nam Gessoriacum

Bononia.

fuisse maritimum illud oppidum, quod Ammannus BONONIAM, Galli Bolongue, Belgæ Beau- Bononia
nen, nos Bolen vocamus, asseveranter contra Boe- Gallia.

thium Scoticum & Turnebum affirmarim; cum ex B. Rhenani autoritate, qui * tabulam militarem antiquam vidit, in qua scriptum Gessoriacum, quod nunc Bononia, tum itineraria ratione, quæ exacte responderet distantia, quam inter Ambianos & Welfero.

Gessoriacum interposuit Antoninus. Sed quod in-

star omnium est, piraticam Carausii factionem, quam * Gessoriacensibus muris inclusam, & cap-

Pag. 272.

tam retulit Panegyricus Constantio A. dictus: alter ad Constantinum Maximum ejus filium, ad

& Pag.

* Bononiam fuisse devictam commemorat, ut 251. Bononia, & Gessoriacum sit necessario unum idemque oppidum, vetustiusque nomen sub eo tempore exolevisse videatur. Nec enim judican-

dum est tantos authores ad tantos principes, in hujus loci notatione (recenti tum memoria) aberravisse. Sed quid mihi cum Gallia? Certe horum memoriam libentius usurpavi, quod ma-

jorum nostrorum virtus sèpissime hac in ora

emicuit, qui Caletum, & Bononiam Gallis extorserunt, quorum hanc supplicanti Gallo post

octennium pacta pecunia reddiderunt, illud ve-

ro, annos CCXII Gallo fremente, tenuerunt.

Nunc ad Britanniam secundo æstu revehamur.

A Dubri cautes ex creta, veluti serie cohærentes, per v milliaria perpetuum habent dorsum usque ad Folkstone, quod olim floruisse Romano-

Folkstone.

rum numismata quotidie inventa persuadent; quo autem nomine incertum. Ex illis turribus fuisse probabile est, quas Romani ad Saxones arcendos (Theodosio Iuniore regnante) per inter-

valla (ut inquit Gildas) ad meridianam Britanniae plaq-

gam in littore collocarunt, Anglo-Saxonibus religio-

nis nomine celebre fuit, à monasterio quod Eanswida Eadbaldi regis Cantii filia virginibus con-

Brones

sacravit: nunc vero viculus est, ejusque partem maximam abrasit Oceanus. Baronia tamen fuit

de Folk-

rever, & per ejus filiam ad Ioannem de Sandewi-

stone.

co, cuius è Ioanne filio neptis Iuliana eandem Io-

anni de Segravio in dotem attulit.

Conversa inde ad Occasum littorum fronte, prope Saltwood castrum Cantuariensium Episco- Saltwood,

porum, quod Guilielmus Courtenæus Archie-

Heth five

piscopus Cantuariensis adauxit, & Ostenhanger,

Heth.

ubi Edwardus Baro Poinings prole illegitima fœ-

Heth.

cundus, splendida inchoavit ædificia; ad quar-

Heth.

tum milliare Heth sedet, è quinque portubus unus, unde & illud nomen assumpsit, quod Saxonibus portum sive stationem sonat; licet nunc

Heth.

vix illud nomen ob arenas accumulatas tueatur, quibus mare longius excluditur. Nec tamen ita